

1:

Elf juli-viering VKRL, VVB Leuven en VVB Hageland 2016

Woord VKRL-voorzitter

Vrienden Vlamingen,

Andermaal hebben we een bewogen en bevlogen politiek jaar achter de rug. Het jaar is dan nog maar halfweg, maar ik maak uiteraard de balans op sinds de vorige Vlaamse feestdag. Traditioneel immers ook een dag waarop sprekers graag terugblikken op wat het voorbije jaar voor Vlaanderen betekend heeft, en liefst wat het in het kader van onze bijna eeuwenoude maar onverminderde verzuchting naar zelfbestuur, en als het even kan: onafhankelijkheid, op- of bijgebracht heeft.

Helaas is deze balans snel gemaakt, alweer. Namelijk: niets. Er zit een V-partij in de Vlaamse en federale regering, die communautair echter geen enkele vuist kan maken, en een andere V-partij die nog steeds manu militari in de oppositie (vast)gehouden wordt.

Het interessante nieuws viel dan ook elders te rapen: aanhoudende vluchtelingencrisis, oprukkend islamterrorisme, financiële schandalen, eclatante presidentsverkiezingen in Amerika, en recentelijk zeker en vast dat Brexit tegen alle verwachtingen in een feit is.

2:

Maar we onthouden vooral de volksraadpleging over Catalaanse onafhankelijkheid eind vorig jaar, waarbij enerzijds de gedurfde beslissing genomen werd om het volk hierover te laten stemmen, en nog belangrijker, de 5 minuten politieke moed gevonden werd om de uitslag te respecteren en er ook politieke conclusies aan te koppelen: het parlement daar heeft ingestemd met een resolutie die de onafhankelijkheid verder vorm moet geven.

En in tegenstelling tot wat hier altijd voorgehouden wordt om ons onafhankelijkdenken de kop in te drukken, nl. dat Europa dit nooit zou aanvaarden, heeft de EU zich hier nauwelijks in geroerd. Meer nog, nu één van de grote spelers de principiële beslissing heeft genomen om dit Europese circus tout court te verlaten, kan het voor de EU niet snel genoeg gaan, koffers pakken en buiten graag...

Vrienden, Vlamingen,

Een nationale feestdag is voor vele naties de herdenkingsdag bij uitstek van een groots moment in hun vaderlandse geschiedenis, niet zelden de onafhankelijkheid. Maar ook een heroïsche veldslag kan volstaan. Voor ons is dat jammer genoeg nog steeds de herdenking van de Guldensporenslag in, men zegge en schrijve: 1302...jawel, al meer dan 700 jaren des Heren geleden.

Niet dat we sindsdien geen successen meer hebben laten optekenen. Onze hele middeleeuwen en, wat heet, nieuwe tijden sindsdien staan bol van bezettingen en bevrijdingen, maar waarbij het resultaat enkel was dat het graafschap Vlaanderen verkaste van het ene hertog- of vorstendom naar het andere koninkrijk, voor wie onze contreien enkel als koloniaal gebied of wingewest fungeerden.

3:

Tot de Belgische Revolutie uit 1830, straks ook al 200 jaar geleden, helaas tot op vandaag ons lot bezegelde. Andermaal hebben we een moeizame ontvoogdingsstrijd moeten voeren, met soms kleine overwinningen, maar vaak zware nederlagen.

Er is onder meer het triestige feit dat we nog steeds onze eigen sociale zekerheid niet beheren, met als gevolg dat we nog steeds jaarlijks voor miljardenbedragen een gemeenschap moeten onderhouden – de Franstalige dus – die niet alleen grotendeels teert op deze gigantische overdrachten, maar daar ook hun maatschappijmodel en –visie volledig naar gericht heeft.

En het is niet alleen pijnlijk te moeten vaststellen dat door de eeuwen heen niet alleen vijandige, minstens overheersende mogendheden ons doen en laten opgelegd hebben, maar vooral dat de meeste tegenwerking altijd uit eigen rangen is gekomen, en blijft komen. Linkse of links georiënteerde politici die hun eigenbelang – want daar is het hen uiteindelijk steeds om te doen – duidelijk beter in een unitair België verzekerd en verankerd zagen en zien dan in een onafhankelijk of zelfstandig Vlaanderen. Met een mediameute en een culturele sector – uiteraard nu eenmaal belangrijke klankborden in vrijgevochten samenlevingen – die steevast om den brode meehuilen...moeten meehuilen.

Alles wordt altijd in de strijd gegooid van de krampachtig te bewaren eenheidsworst, overgoten met emotioneel verpakte, maar wel op de eenvoudige Vlaming inwerkende slogans als: België is de oplossing (en wij, Vlamingen met splitsingsdrang, het probleem dus...), en: we zouden toch solidair en verdraagzaam moeten zijn (we zijn dat nog niet genoeg of zo ???).

4:

En als ook dat niet werkt, dan maar de man spelen; op de boodschapper schieten. Nationalisme – tenminste òns nationalisme – is individualistisch, a-sociaal, anti-democratisch, anti-solidair... Nee, erger nog: het is vreemdelingenhatend, islamofob, facistoïde... neo-nazistisch.

Voor mij probleem 77?, zei een voormalig socialistisch kopstuk eens. Hij kan het helaas niet meer herhalen... Maar als Vlaanderen tenminste zijn eigen hebben en houden kon bestieren, lossen we een groot deel van die problemen zo op, in zoverre ze met Vlaams zelfbestuur niet gelijk mee opgelost zouden zijn.

Maar vrienden, Vlamingen,

Wij zijn hier vandaag samen, als overtuigde en volhardende nationalisten, om onze jaarlijkse feestdag te vieren. En het verheugt me als VKRL-voorzitter altijd als we hiervoor in Leuven kunnen samenwerken met andere Vlaamsgezinde verenigingen, zoals de VVB-afdelingen.

Ik hoop in elk geval dat u vandaag genoten hebt van de toespraken, en mij rest enkel nog onze samenwerkingspartners, de VVB-afdelingen van Leuven en Hageland, te danken voor deze mooie namiddag.

U hebt er onderwijl ongetwijfeld dorst van gekregen. Ik ook. Wij bieden u dan ook graag nog een verfrissende, afsluitende receptie aan.

Maar voor we de wijn- en champagneflessen ontkurken, wil ik vragen om nog even de kelen te schrapen, de stemmen te stemmen, de borst nat te maken, en deze Vlaamse feestdag alle eer aan te doen met het meezingen van de Vlaamse Leeuw.

Ik dank U.
